

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319205483
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4319205483.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Q., V. XX a F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Q. 22, zast.: JUDr. Beáta Hilvertová, advokátka, so sídlom Sládkovičova 1, Levice, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, za účasti Komisára pre deti, Úrad komisára pre deti, so sídlom Odborárske nám. 3, 811 07 Bratislava, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 6P/140/2019-142 zo dňa 15. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca doručený súdu dňa 03.12.2019, ktorým sa domáhala zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému V. a jeho zverenia do osobnej striedavej starostlivosti rodičov. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 24 ods. 2, § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a § 121 Civilného mimosporového poriadku ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh otca maloletého dieťaťa na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov nie je dôvodne podaný.

1.2.V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah návrhu otca v ktorom uviedol, že s dieťaťom nemá kontakt počas dvoch týždňoch ani telefonický, maloletý sa odmieta vracat' k matke a chce ostať u otca viac ako u matky. Z tohto dôvodu nie je v jeho možnostiach, aby vydaný rozsudok vo veci samej rešpektoval. Poukázal na to, že sa situácia od posledného rozhodovania súdu zmenila pretože, maloletý je v horšom psychickom stave, zle znáša odlúčenie od otca v tak dlhých intervaloch. Žiadal zohľadniť, že maloletému bola reálne odňatá možnosť vyrastať s otcom, bolo mu odňaté prostredie, na ktoré sa fixoval, ktoré bolo jeho útočisko v ťažkých chvíľach a ktoré miloval, boli mu odňaté činnosti, ktoré preferuje ako starostlivosť o zvieratká u otca na dvore, majstrovanie a vykonávanie poľnohospodárskej činnosti s otcom. Uviedol, že maloletý syn žiada, aby mohol s otcom minimálne toľko, čo je s matkou a aby bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti. Podľa tvrdenia otca matka dieťa zastrahuje, čo sa prejavuje triaškou a záchvatmi, dokonca sebaubližovaním, búchaním sa pästami a škrabaním očí. Dieťa sa údajne matky bojí, bojí sa, že ho matka zoberie od otca. Uviedol tiež, že matka zanedbáva zdravotnú starostlivosť o dieťa a neuspokojuje jeho psychické potreby, pretože sa odmieta s ním hrať, nevšima si ho, nekomunikuje s ním. Dieťa je vystavené tlaku matky, jej kriku, fyzickým trestom. Matka mu neumožňuje ani počas dvoch týždňov, ktorých otca nevidí, s otcom telefonovať a otcom zakúpený

mobilný telefón mu zamyká do skrine. Zdôraznil, že rodičia žijú blízko seba a sú si rovnoprávni. Striedavá starostlivosť je v záujme maloletého dieťa a sám ju požaduje.

1.3. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že nedošlo k závažnej zmene pomerov oproti času, kedy súd vo veci maloletého dieťaťa naposledy rozhodoval a preto neboli dôvody na zmenu súdneho rozhodnutia. Poukázal na to, že otec naďalej spochybňuje schopnosť matky sa o dieťa riadne postarať, zabezpečiť mu zdravotnú starostlivosť, obviňuje ju z fyzického násillia a pod., pričom ide tvrdenia, ktoré sú len subjektívnym názorom otca a neboli preukázané v tomto ani v predchádzajúcom konaní. Prijal záver, že vo výchove a starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky či známky zanedbávania dieťaťa. Podľa názoru súdu prvej inštancie stále pretrvávajú problematická konfliktná až nevraživá komunikácia medzi rodičmi, dokonca už odvolací súd v predchádzajúcom konaní konštatoval jej deštruktívne štádium. Vzhľadom na tento stav by bola striedavá starostlivosť absolútne nefunkčná. Na vzájomnom vzťahu rodičov nič nezmenilo ani absolvovanie psychologického poradenstva na RPPS, ktoré rodičom nariadil súd ako výchovné opatrenie. Zdôraznil, že otec naďalej nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie, čo odôvodňuje tým, že "maloletý to tak chce ... alebo maloletý nechce ísť k matke". Poukázal na stanovisko otca, ktorý je stále presvedčený o svojej pravde, absolútne neprípustí žiadny názor, ktorý sa len náznakom odlišuje od toho jeho a na svojom rigidnom nastavení vôbec nič nezmenil. Nezhody medzi rodičmi a ich nevraživé postoje ešte znásobujú pretrvávajúce konflikty aj medzi blízkymi členmi otcovej či matkinej rodiny, o čom svedčia rôzne trestné oznámenia, ktoré na seba vzájomne podávali a boli zdokumentované taktiež v predchádzajúcom konaní. Poukázal na to, že tieto vzťahy a problémy dieťa bezpochyby výrazne zaťažujú a svojim spôsobom ich určite vníma. Dokonca jeho rozhovor s komisárkou pre deti bol už "výkrikom o pomoc" a nechcel, aby sa o rozhovore dozvedeli rodičia. Konštatoval, že toto stanovisko dieťaťa plne rešpektoval a návrh otca na doplnenie dokazovania predložením audiodáznamu predmetného rozhovoru zamietol. Rovnako tak zamietol návrhy na predvolanie svedka X. Q. a výsluch maloletého dieťaťa, ktorých vykonanie by bolo nadbytočné a neefektívne a pre dieťa po všetkých vyšetreniach a rozhovoroch, ktoré už absolvoval aj nanajvýš hlavne po psychickej stránke zaťažujúce. Zdôraznil, že v najlepšom záujme mal. V. by jednoznačne bolo, aby sa už skončili všetky súdne konania, aby rodičia a hlavne otec, konečne začali myslieť na záujem svojho dieťaťa a nie na svoj vlastný. Záverom uviedol, že maloleté dieťa už nemá tíky, adaptovalo sa aj v škole a je pokojnejšie a keď rodičia zmenia svoj vzájomný vzťah a prístup, nie je vylúčené, že v budúcnosti bude mal. V. aj v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Podľa názoru súdu prvej inštancie v súčasnosti by však nariadenie osobnej striedavej starostlivosti nebolo v záujme dieťaťa. Z uvedených dôvodov návrh otca ako nedôvodný zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zveril dieťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. V dôvodoch odvolania otec uviedol, že rozsudok je postavený tak, že sudkyňa robí matke obhajkyňu. Pre matku sa hľadajú všetky spôsoby ako ju vyzdvihnúť a ospravedlniť a otca znevážiť a očierniť. Považoval za preukázané, že syn sa odmieta vracieť k matke a tiež to, že matka o dieťa nedostatočne zabezpečuje starostlivosť. Žiadal zohľadniť, že synovi nepostačuje čas, ktorý trávi u otca, preto je z toho zúfalý, odmieta návrat k matke a trpí pri tom jeho psychika. Tvrdil, že vzdor syna k návratu matke je od roku 2015, pričom on žiadal aj o sociálnu asistenciu pri príprave a odovzdávaní dieťaťa, aby na vlastné oči videli ako to prebieha. Vytýkal súdu prvej inštancie, že v rozhodnutí poukázal na predošlé konanie, v ktorom malo byť vykonané rozsiahle dokazovanie, a bral do úvahy viac ako podnety, ktoré predkladal na súd. Zdôraznil, že matka s dieťaťom chodí na pravidelné kontroly k tým lekárom, u ktorých sa maloletý lieči z jeho iniciatívy, bez ktorej by sa tam nedostal. Podľa jeho názoru matka nerešpektuje odporúčania lekárov a dieťa trpí viacerými ochoreniami. Vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal listinnými dôkazmi, ktoré predložil a to ukončené rozhodnutiami vyšetrovacích orgánov, ktoré potvrdili, že k sexuálnemu zneužívaniu dieťaťa nedošlo. Bránil sa tým, že nezhody a napádania pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa prichádzajú zo strany matky a jej rodinných príslušníkov. V podanom odvolaní tiež uviedol, že matka pokračovala vo svojich klamstvách aj na tomto súde, kde tvrdila, že sa jej viac krát vyhrážal zabitím. Považoval za dojemné ako súd chráni dieťa pred vypočúvaním, pričom matke nevadilo, že dieťa sa muselo podrobiť znaleckému vyšetreniu a vypočutiu potom, čo si matka vymyslela sexuálne zneužívanie dieťaťa. Matka pri tom bola poučená, že to môže mať zlé psychicke následky na dieťa, budú ho vyšetrovať a vypočúvať pred kamerami. Záverom zdôraznil, že syn nevyzerá na pohľad, že s ním všetko v poriadku jeho a prejav je popletený. Pretože v moči dieťaťa už dva krát našli antidepresíva odobral dieťaťu moč a výsledok testov pripojil k odvolaniu ako prílohu č. 12.

3. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol tak v záujme maloletého dieťaťa.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Uviedla, že otec oslovil a požiadal komisára pre deti, aby mu vo veci pomohol. Komisár pre deti navrhol maloleté dieťa ponechať v starostlivosti matky na základe rozhovoru komisárky s maloletým dieťaťom a v neposlednom rade aj na základe znaleckého posudku. Matka vo vyjadrení uviedla, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že súd prvej inštancie rozhodol správne, nakoľko nedošlo k závažnej zmene pomerov oproti času, kedy súd rozhodoval vo veci maloletého dieťaťa rozsudkom pod sp. zn. 3P/47/2017, PPL 2.10.2019. Otec maloletého naďalej nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie, dieťa nosí matke, sice už v nedeľu, ale samozrejme nie v stanovený čas podľa rozhodnutia súdu. Otec je presvedčený o svojej pravde, ktorú aj prezentuje, absolútne neprípúšťa žiaden iný názor, ktorý by sa odlišoval od jeho tvrdenia. Podľa názoru matky v najlepšom záujme maloletého je, aby skončili všetky súdne konania. Zdôraznila, že z hľadiska zdravého vývoja dieťaťa je ona stabilným rodičom a podľa jej názoru pri rozhodovaní sa musí prihliadať predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa ako na prvoradé hľadisko.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

9. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

10. Otec maloletého podaným odvolaním, prioritne žiadal zmenu úpravy práv a povinností k maloletému V. tak že bude zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Súd prvej inštancie návrh otca zamietol dôvodiac najmä tým, že nedošlo k závažnej zmene pomerov oproti času, kedy súd vo veci maloletého naposledy rozhodoval. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správny skutkový záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil.

11. Pri rozhodovaní o zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa berie súd do úvahy predovšetkým skutočnosť, či zmena výchovného prostredia je rušivým zásahom do procesu výchovy maloletého dieťaťa a či takáto zmena bude prospievať telesnému a duševnému vývoju dieťaťa. V tomto smere sa uplatňuje zásada stálosti výchovného prostredia, preto zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia. Tak je to obvykle v prípadoch, v ktorých skôr vykonaná úprava o výchove maloletého dieťaťa sa stane, vzhľadom na výraznú zmenu pomerov úpravou, ktorá už naďalej

nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky pre úspešný vývoj dieťaťa. Z tohto hľadiska súd pristupuje k zmene rozhodnutia o výchove dieťaťa, najmä po zistení podstatnej zmeny pomerov u rodiča, ktorý doteraz dieťa doposiaľ vychovával. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že na strane rodičov ani dieťaťa neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijať záver, že došlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne zohľadnil, že matka sa o maloleté dieťa príkladne stará vytvára mu stabilné prostredie poskytuje mu istotu a bezpečie, ktoré je vzhľadom na vek dieťaťa dôležitým faktorom. Pri zverení do starostlivosti jednému z rodičov súd vždy prihliada na najlepší záujem maloletého dieťaťa. V tomto prípade možno konštatovať, že maloleté dieťa má k matke vytvorené citové puto, matka pre neho predstavuje oporu, stabilitu a najbližšieho človeka. Otec v konaní nepreukázal svoje tvrdenia, že matka sa nedokáže o dieťa postarať a zabezpečiť mu zdravotnú starostlivosť. V tomto smere odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ide o subjektívne tvrdenia otca, ktoré zatiaľ preukázané neboli. Aj v podanom odvolaní otec navodzuje stav, že matka dieťaťu podáva antidepresíva. V odvolacom konaní predložil aj laboratórne výsledky vyšetrenia moču, kde je uvedené, že v skúmanej vzorke boli zistené benzodiazepíny. Uvedené tvrdenia otca odvolací súd nevzal do úvahy, pretože takéto výsledky vyšetrenia vzbudzujú vážne pochybnosti o tom, či skutočne išlo o vzorky odobraté dieťaťu a ak áno, kto takéto lieky dieťaťu podal. Pokiaľ otec dospeje k záveru, že dieťa môže byť pod vplyvom liekov, ktoré mu lekár nepredpísal, čo sa odráža na stave dieťaťa mal dieťa dať vyšetriť u pediatra a nie sám dieťaťu odoberať vzorky. Ani ďalšie dôvody uvádzané otcom v podanom odvolaní odvolací súd nepovažoval za spôsobilé zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Neustále obviňovanie matky zo strany otca zväčšuje napätie medzi rodičmi, čo zle vplýva na maloleté dieťa a bráni reparácii vzájomných vzťahov medzi rodičmi dieťaťa .

12. Odvolací súd tiež považuje za potrebné uviesť, že súd prvoinštančný ani odvolací nespochybňuje otcov záujem o výchovu dieťaťa. Zdôrazňuje avšak, že za situácie, kedy sú oba rodičia sú spôsobilí sa o svoje dieťa starať je potrebné zohľadniť najmä postoj dieťaťa a jeho názor a záujem, ktorý je prvoradý a rozhodujúci. Treba tiež zohľadniť, ktorý z rodičov má lepšiu schopnosť po rozpade rodiny zabezpečiť dieťaťu pocit istoty a bezpečia domova. Je potrebné brať ohľad na citovú orientáciu dieťaťa a hodnotu danú stálosťou výchovného prostredia a na možnosť zachovania a rozvíjania jeho citových väzieb k blízkym osobám aj v širšom okolí, k jeho priateľom a záujmom. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy, ktorý z rodičov sa o dieťa doteraz osobne staral, dbal o jeho citovú a rozumovú výchovu, v podstate predstavoval pre dieťa ústrednú osobu, ku ktorej je citovo pripútané.

13. Súd prvej inštancie správne zameral dokazovanie tým smerom, či došlo k výraznej zmene pomerov ohľadne vzájomného vzťahu rodičov a tiež splnenia ďalších zákonných podmienok pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťaťa. Zo znaleckého posudku č. 98/2018 zo dňa 17.03.2019 Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii s. r. o., vyplýva, že prekážkou pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti je absolútne nefunkčná komunikácia rodičov, rozdielne predstavy o výchove a starostlivosti maloletého a zotrvanie dieťaťa v osobnej starostlivosti matky sa aktuálne javí byť jediným vhodným riešením. Tento znalecký posudok bol vypracovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3P/47/17. S ohľadom aj na jeho závery bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 3P/47/2017-768 zo dňa 16.5.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2019. Z tohto pohľadu bolo potom významným, či došlo na strane rodičov od tejto úpravy ku kvalifikovanej zmene pomerov a k zlepšeniu ich vzájomnej komunikácie aspoň na takej úrovni, aby dokázali bez konfliktov realizovať otcov navrhovanú úpravu starostlivosti o dieťa. Otec podal návrh na zmenu tohto rozsudku dňa 03.12.2019, ktorým sa domáhala zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému V. a jeho zverenia do osobnej striedavej starostlivosti rodičov. Podľa názoru odvolacieho súdu závery, ktoré súd prvej inštancie v tomto smere prijal majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Z uvedeného dôvodu záver súdu prvej inštancie v tom, že na strane rodičov dieťaťa a ani na strane maloletého dieťaťa nedošlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia je správny. Záujem dieťaťa sledoval v tomto konaní nielen prvoinštančný ale aj odvolací súd a s poukazom na zhodné stanovisko kolízneho opatrovníka ale aj komisárky pre deti dospel k záveru, že návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov nie je dôvodne podaný.

14. Záverom odvolací súd uvádza, že toto rozhodnutie nebráni otcovi podieľať sa na výchove dieťaťa. Rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 3P/47/2017-768 zo dňa 16.5.2019, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 2.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 12CoP/33/2019-912 zo dňa 5.9.2019 súd zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 14P/13/2014-915 zo dňa 29.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9CoP/55/2016 zo dňa 16.02.2017, v časti o úprave styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. dieťaťom každý páry týždeň v roku od piatku od 17.00 hod. do nedele 18.00 hod., každý páry rok od 23.12. od 19.00 hod do 27.12. do 19.00 hod., každý nepáry rok od 27.12. od 19.00 hod do 02.01. do 19.00 hod., každoročne od 01.07. od 09.00 hod do 07.07. do 19.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod do 07.08. do 19.00 hod.. Je predpoklad, že v rámci takto upraveného styku sa môže rozvíjať citová väzba medzi otcom a dieťaťom, pričom zároveň sa otec môže primeraným spôsobom podieľať na výchove dieťaťa.

15. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).